

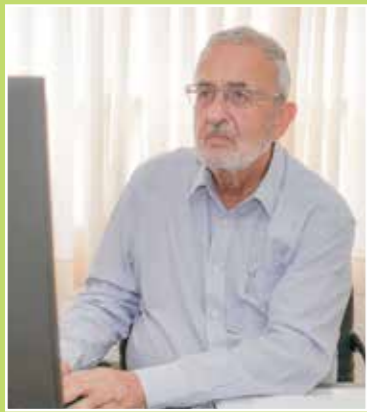
בית אברהם
מאז 1983

בית אברהם
בית האבות הספרדי חיפה

נחמדים איתך באהבה

הבית של כולם... חם מחבק ואוהב

בית האבות של העדה היהודית הספרדית מאכלס בתוכו מאות דיירים מרוצים מכל העדות והמגזרים, הזוכים לטיפול יומיומי מקצועי ואוהב מצוות רב תחומי

דבר היו"ר: עו"ד יוסף גילאור

בית האבות "בית אברהם" של העדה היהודית הספרדית, הוא אחד ממפעלי העדה היהודית הספרדית שהוקמה בחיפה לפני 147 שנים. זהו מוסד חשוב וחינוכי לקהילה בחיפה והוא פועל בהצלחה רבה כבר למעלה מ-35 שנים.

נציגי ועד העדה הספרדית פועלים כחברי הנהלה של בית האבות שהינה עמותה ללא כוונות רווח, בהתנדבות ובמסירות רבה, כשהם מנווטים את דרכו של בית האבות, כחלוץ ההולך לפני המחנה בתחום בתי האבות בישראל.

"בית אברהם" הולך וגדל עם השנים במספר המחלקות, בשיפור תנאי הדיירים, בהוספת תכנים ואביזרים חדשניים. כיום נמצאים בבית האבות כ-400 דיירים ודיירות, כמחציתם ניצולי שואה, המקבלים את הטיפול היעיל, המסור והטוב ביותר שניתן להעניק להם.

אנו, כנציגי ועד העדה מחויבים לקדם את הפעילות וההתרחבות של בית האבות ולהתאימו לשינויים שחלים במהלך השנים.

אנו מתוונים למנהל הבית ולצוות העובדים המיומן והמסור את

העקרונות שעליהם לפעול על פיהם ואנו חברי הנהלה

אחראים לבדוק כל העת את הנעשה בין כתיב הבית.

המפגשים שלנו עם הצוות המטפל ועם הדיירים ובני משפחותיהם נעשה על בסיס יומיומי, בקבלת דיווחים בישיבות משותפות ובביקורים שותפים בכל המחלקות. שיתוף הפעולה הזה הוא היסוד להצלחתו של "בית אברהם" ולשמו הטוב לא רק בעיר חיפה אלא בארץ כולה ואף מחוצה לה.

אנו עדים לכך בכנסים מקצועיים, שבהם מעלים על הנס את החדשנות ואת הפעילות המיוחדת, הרגישות והמסירות של צוות בית האבות הספרדי.

האנושיות בצד המקצוענות, זה הסוד שלנו ואנו משמרים אותו כל השנים. נמשיך לטפח ולשמר את המסורת של ועד העדה היהודית הספרדית ואת בית האבות בחיפה למען הקהילה כולה.

בגרסתו הישראלית נקרא המודל "אשכולות הדיור". זהו מודל המעודד חיי קהילה השונים מאלה שבמחלקות המסורתיות, יותר אוטונומיה לדיירים והעצמתם.

התחושה המשותפת לרבים מהעוסקים בתחום היא שהמודל המסורתי (הרפואי) המעמיד את בריאות הדייר במרכז כחיקוי למבנה בית החולים, אינו הולם את צרכי הדיירים ונוגד את תפיסתנו וחזונו כנותני שירות. איש מאתנו, זקנים כצעירים, דיירים או נותני שירות, אם וכאשר נהפוך לסייעדיים, לא יבחר להתגורר במודל הרפואי הקיים, שבו מסתכמות החלטותיו/בחירותיו באחוזים בודדים (במקרה הטוב). איש מאתנו לא רוצה לחיות תחת חוקים נוקשים של מתי לקום, מתי לאכול, מתי להתרחץ ועוד ועוד...

כל אחת ואחד מאתנו רוצה לשמור על אוטונומיה מרבית, על יכולתנו לקבל כמה שיותר החלטות על בסיס רצוננו ולא על בסיס רצונו להיות "נחמדים" כלפי אלה שבהם אנו תלויים בחיי היום-יום. ברחבי העולם המערבי, הולכת ותופסת ההכרה וההבנה שרווחת ורצונותיו של הדייר עומדים במרכז ולא בריאותו.

מודל אשכולות הדיור מנסה "למחוק" את הסממנים הישנים של המוסד. לא עוד מסדרונות ארוכים המזכירים בית חולים אלא חדר מגורים מרכזי עם ציוד שיש לכל אחד מאיתנו בביתו הפרטי: פינת אוכל, פינת הסבה (סלון), מטבח מבשל שחליף את חדר האוכל המסורתי, ובאותה העת, נמחק את המושג "מחלקה" (הלוקח מבית החולים) ונחליפו ב"אשכול דיור" בו מתגוררים כ-18 דיירים (או פחות), החולקים חדר מגורים אחד שבו מתנהלים חייהם, על כל המשתמע מכך.

בית האבות הספרדי, משמש מודל לבתי אבות רבים בארץ בחידושים שהוא מוביל בתחומים רבים. ועדיין המקום לא שוקט על שמריו. יו"ר הנהלת הבית ויו"ר העדה עו"ד יוסף גילאור רואה ב"בית אברהם" בית האבות הספרדי את גולת הכותרת של פעילות הוועד היהודי הספרדי בחיפה, שהחל את פעולתו לפני למעלה מ-145 שנים. במסירות, בהתנדבות ובהקדשת כל המשאבים והמאמצים הנדרשים. חברי הוועד והנהלת בית האבות שהוא מוסד ללא כוונות רווח, פועלים כל העת לקידומו לרווחת הדיירות והדיירים.

"קהילה צומחת", פעילות הכלולה בתכנית לשינוי תרבותי (Culture Change) בבתי אבות, מהווה חלק מפעילויות התרבות שלנו.

בבית האבות הספרדי פועלים גם כמה פרויקטים ייחודיים כמו: "קבוצה לניצולי שואה" בשיתוף עם עמותת הילה, המקיימת בכל שבוע פעילות בהשתתפות 12-14 דיירים דוברי רוסית ניצולי שואה, ממחלקות שונות של הבית. המפגש הקבוצתי מהווה עבור דיירים מקום תומך, מכבד, מקשיב ומקבל ללא שיפוטיים ודעות קדומות. במפגשי הקבוצה עולים נושאים שונים: זיכרונות, יחסים בין-דוריים, זוגיות וחברות, התמודדות עם אובדנים ועוד.

פרויקט נוסף הוא של קבוצת "בצוותא" הנפגשת אחת לשבוע באשכולות דיור בהנחה של העובדת הסוציאלית של המחלקה ומלווה רוחנית של הבית. הקבוצה דנה על קבלת האחר, על דרכים לפתרון קונפליקטים, על כלים להתמודד עם שינויים בחיים, על צרכים מיניים בגיל המבוגר ועל צורך בקירבה וזוגיות.

ועוד פעילות מיוחדת היא "סדנא לפסיכודרמה" המתקיימת בבית האבות כבר שנה רביעית. זו פעילות משותפת של בית האבות הספרדי ואוניברסיטת חיפה.

קבוצה לדיירים צעירים

לאחרונה, ישנה תופעה של כניסת אנשים צעירים (בגילאים 60-70) לבתי אבות. לאור העובדה שאין מקום שמועד לאנשים צעירים, הם מגיעים לבתי אבות שגיל הממוצע בהם הוא 85-84. דיירים צעירים אלה, הם בעלי צרכים שונים, ראייה אחרת, שולטים באמצעים טכנולוגיים, אנשים ונשים שפרשו משוק העבודה לא מזמן, שמורים קוגניטיביים היטב וצמאים לפעילויות אחרות ותעסוקה אחרת.

סטודנטיות מאוניברסיטת חיפה, מהחוג לעבודה סוציאלית בהדרכה של עובדת סוציאלית מבית האבות הקימו קבוצה לדיירים אלה למפגש חברתי, לשיח משותף, טיול בחוץ לבית האבות, דיונים על פוליטיקה ובעיות מדיניות, ונטילציה ותמיכה הדדית.

מובילי החזון

למעלה מ-20 שנים מכהן ירון רז כמנכ"ל בית האבות, שנים שבהן הפך את המקום ל"בית פתוח, זורם, משתנה לפי הלכי הזמן והתקופה, רגיש לצרכי לקוחותיו, לומד ומלמד" בשיתוף חברי הנהלה, ראשי ועד העדה הספרדית ובראשם עו"ד יוסף גילאור המשמש כיו"ר ועד העדה וכיו"ר הנהלת בית האבות, יחד עם צוות העובדים המיומן והמסור הם יצרו "חזון לשאת את דגל הזקנה בקהילה. לצקת בו תוכן ולהפוך אותו למציאות".

מודל אשכולות הדיור

הנהלת בית האבות הספרדי משמשת כחלוץ לפני המחנה ומיישמת את השינוי התרבותי בחיי היום-יום של בית האבות. המודל ששימש כמודל לחיקוי וכהשראה למודל האשכולות הוא ה-GREEN HOUSE, מודל אמריקאי להקמת קהילות של 12 דיירים בכל בית שבהן מודגש המוטיב המרכזי: יותר בית, פחות בית חולים. הדיירים שותפים עם הצוות בניהול חייהם וסדר היום הוא אישי ולא משותף לכל הדיירים. למעלה מ-300 קהילות ברחבי ארה"ב אמצו את המודל והוא הולך ונעשה נפוץ (ומצליח) מיום ליום.

בני הגיל השלישי, הם האתגר המרכזי של החברה הישראלית. העדה היהודית הספרדית בחיפה, השכילה כבר לפני למעלה מ-35 שנים להתמודד עם האתגר כשהקימה את "בית אברהם" בית האבות, שהתרחב במהלך השנים והפך לאחד מבתי האבות הגדולים, המפוארים והמתקדמים בישראל.

על הגבעה בשכונת נוה שאנן, משקיף אל נופו של מפרץ חיפה, שוכן בית האבות שהפך במרוצת השנים למקום עלייה לרגל לכל העוסקים בתחום הגריאטריה ובתי האבות בישראל. מאנשי אקדמיה, דרך ראשי משרד הבריאות, הביטוח הלאומי, ארגוני רווחה וראשי מוסדות דומים בארץ ובעולם.

בבית האבות הספרדי ניתן לפגוש אוכלוסיות שונות ומגוונות. ילדי הארץ בצד עולים חדשים, גברים ונשים, מטווחי גיל שונים. חילוניים, שומרי מסורת ודתיים, דוברי עברית, רוסית, רומנית, אנגלית ושפות רבות נוספות. תשושי נפש ודיירים צלולים, בעלי מגבלות פיזיות בצד אנשים המתפקדים עצמאית. לכולם מותאמת המסגרת התומכת המתאימה להם.

תרבות ופנאי

לפעילויות הפנאי והתרבות ישנה תרומה מכרעת לאיכות חייו של הדייר הזקן ומשכך לשביעות רצונו מחייו. מחלקת התרבות בבית האבות הספרדי מקיימת פעילויות פנאי מגוונות לאורך יומו של הדייר על מנת להעצים את סיפוקו ואושרו.

בבית האבות שמים דגש על חשיפת הדיירים לתחומי עניין חדשים, לתחביבים ואפילו לפיתוח מיומנויות חדשות. הקשרים החברתיים, שהם פועל יוצא של פעילויות התרבות מסייעים לדיירים להתמודד עם משברים, עם מצבי רוח וגם עם מחלותיהם.

מחלקת התרבות של בית האבות הספרדי, שבראשה עומדת רכזת תרבות מיומנת ומנוסה, אינה שוקטת על שמריה ודואגת לפעילויות יומיומיות מגוונות הכוללות מגוון חוגים, אקטואליה, עבודות יד, קרמיקה, קונצרט, ציור חגים ומועדים, חגיגות ימי הולדת לדיירים, הצגות תאטרון ועוד.

עורך: יוני הללי

עריכה: אילנית פולק

הפקה: אילנית פולק, גיא קניג

צילומים: יובל הנדלר, גיא ניצני, ארכיון בית האבות, ארכיון העדה היהודית הספרדית חיפה

טלפון: *6293 רחוב גדליהו 1 ג' נווה שאנן, חיפה

© כל הזכויות שמורות לבית האבות

טוב מראה עיניים מ-1,000 תמונות

ניתן לכתוב עוד אלפי מילים המתארות את הנעשה בבית האבות הספרדי, לצורך מאות מכתבי תודה והוקרה של משפחות הדיירים, להציג עוד אלפי תמונות המתעדות את הפעילות במקום, אבל אין כמו מראה עיניים וביקור במקום.

אם אתם חושבים על בית חם אוהב ומחבק ליקירכם, בואו להתרשם, לראות מקרוב ולהכיר את הצוות הנפלא, המיומן והמנוסה. לראות את התנאים הנוחים במחלקות, לצפות בדיירים בעת פעילותם.

זו לא רק בובה....

הטיפול בחולי דמנציה, שמספרם בקרב האוכלוסייה הולך וגדל בשנים האחרונות, קיבל תנופה רבה ונוספו שיטות המיועדות לשמור על איכות חייהם של החולים במחלה. במחלקות תשושי הנפש שבבית האבות הספרדי מפעילים בין השאר את שיטת הטיפול בבובות המחזירה את החולים לילדותם.

כחולי דמנציה, הטיפול בבובות מזכיר לדיירים את הטיפול בילדיהם כאשר היו קטנים, גורם לתגובה וליצירת קשר, ובנוסף מסב תחושת הנאה. מטרת הטיפול באמצעות בובות נועדה להעניק לדיירים תחושת נוחות ועידוד וזאת על ידי שימוש בבובות. הבובות רכות ומגבירות את הרצון למגע, ליטוף ודאגה.

הניסיון שנצבר מהסתכלות על חולות אלצהיימר, נראה כי הדיירים נעשו רגועים יותר וסבלו פחות מחרדה ואי שקט סממנים אופייניים לשלבים המוקדמים של המחלה.

הבובות, מעודדות את הדיירים לגעת ולחוש, להיות בפעילות במקום לשכב במיטתם בחוסר מעש, רק בגלל שאינם יכולים עוד לעשות דברים הדורשים יכולות קוגניטיביות. תהליך מסירת הבובות לדיירים נעשה באופן הדרגתי ומלווה ע"י עובדת סוציאלית, אחות, מרפאה בעיסוק ותעסוק קה. תחילה נעשה החיבור בין הדייר/ת לבובה תוך צפייה לתגובת הדייר/ת ואופן התייחסותו/ה לבובה, כאשר נוצר חיבור, תהיה הקפדה כי הבובה תהיה עם הדייר/ת בכל שעות היממה.

מניסיון שנעשה בהולנד, נמצא שלעיתים החולה הופך להיות רגוע יותר, שלו, משתף פעולה בתפקודים שונים בחיי היום יום. לעיתים דיירים שסירבו לאכול מסכימים לאכול יחד עם הבובה לכן יש חשיבות רבה שהבובה תהיה עם הדייר במהלך כל שעות היממה.

היאמטל

"בית אברהם" אתגר שלא נגמר...

25 שנים חלפו מאז פסעתי לראשונה בטרקלין הכניסה של "בית אברהם" כמנהלו הכללי של הבית. האחריות הכבדה שהוטלה על כתפיי יצרה בי, לצד יראה מגודל המשימה, גם סקרנות רבה, שמחת עשייה, התרגשות והתלהבות אין קץ לקראת האתגר שלפניי. כאילו חלף רק יום אחד ועדיין אני נרגש לקראת המשימה היום-יומית שנקראת "בית האבות הספרדי".

עדיין מחויב למשימת חיי: להפוך את הבית שלנו לבית פתוח, זורם, משתנה לפי הלכי הזמן והתקופה, רגיש מאוד לצרכי לקוחותי (דיירים, בני משפחה, עובדים), לומד ומלמד, יציב כלכלית והכי חשוב: שעתידו לפניו.

מבחנו המתמשך של בית האבות שלנו הוא ביכולתו להיות מיוחד ויחיד ולעמוד בחזונו: לשאת את דגל הזקנה בקהילה. יחד, חברי ההנהלה וצוות הבית, יצרנו חזון. הסכמנו לצקת בו תוכן ולהפוך אותו למציאות. הבנו כי המודל הישן, המסורתי, זה שמחקה את בית החולים, אינו מתאים יותר. כך נולד מודל אשכולות הדיור.

מודל חדשני זה של מגורים לזקנים, הוא הראשון מסוגו בישראל: אשכולות דיור כקהילה מעודדת עצמאות בהשראת מודל ה-GREENHOUSE (במקורו מארה"ב). המודל שואף להפחית את סממני המיסוד של צורת המגורים הוותיקה ("המחלקה") שהפכה לשני אשכולות דיור שדייריהם מתגוררים סביב חדר מגורים הכולל מטבח מבשל, פינת אוכל משותפת ופינת הסבה. בחדר המגורים, מתקיימים חיי היום-יום של דיירי האשכולות ממש כמו שהיו רגילים לפני שנקלטו באשכולות.

בית האבות הספרדי ע"ש אברהם כלפון, היו"ר המיתולוגי של העדה היהודית הספרדית חיפה, הוא משימה שלא תסתיים שהתמזל לי להיות שותף לה ועל כך אני אסיר תודה.

ירון רז - מנכ"ל בית האבות "בית אברהם".

מרכז היום: פעילות יומיومية מגוונת לאזרחים ותיקים בקהילה

ותרבותית המשולבת בהרצאות אקטואליות, פעילות גופנית, שירה בציבור וכן חוגי בחירה שונים.

בנוסף חוגים מבקרי מרכז היום את חגי ישראל, ימי הולדת של המבקרים וטיולים במקומות שונים בהתאמה לגיל המשתתפים.

הביקור במרכז היום מסייע לשימור ושיפור היכולות המוטוריות והקוגניטיביות, מעניק ריפוי בעיסוק ופיזיותרפיה וכן ליווי ויעוץ מקצועי על ידי רופא, אחות ועובדת סוציאלית. מבקרי מרכז היום, שנמצא בתוך כותלי בית האבות הספרדי בשכונת נווה שאנן יכולים להנות בתשלום מופחת גם משירותי מספרה, מניקור ופדיקור הנמצאים במקום.

דמי ההשתתפות במרכז יום מוכרים בסל השירותים במסגרת חוק סיעוד ולכן ניתן להמיר שעות זכאות של מטפלת ליום פעילות במרכז יום, שבסוד ע"י משרד הרווחה או באופן פרטי.

אזרחים וותיקים המתגוררים בביתם, יכולים להנות ממסגרת תומכת המעניקה שירותי תרבות, חברה ותעסוקה במסגרת מרכז היום. המשוכלל והמאובזר, מופעל בידי צוות רב מקצועי בבית האבות הספרדי.

הפעילות נעשית על בסיס יומי החל מיום ראשון עד יום חמישי בשעות 07:15 עד 13:15, כאשר שירות הסעות מביא את המשתתפים מביתם למרכז היום ובצהריים מחזיר אותם לביתם.

השהות במרכז היום, השם דגש מיוחד על יכולותיו וצרכיו האישיים של המבקר, היא הפתרון האידיאלי לאזרחים ותיקים המבקשים מצד אחד להישאר בביתם ומצד שני למצוא מסגרת תומכת ופעילה במהלך השבוע.

הביקור במרכז היום כולל ארוחות בוקר וצהריים במטבח מקומי וכשר, בפיקוח דיאטנית מוסמכת, פעילות חברתית

החזון של מרכז היום - מסגרת תומכת לאזרחים ותיקים בקהילה

מרכז היום בבית האבות הספרדי פועל מזה 30 שנה, כמסגרת תומכת לאזרחים וותיקים של חיפה המתגוררים בקהילה ומעוניינים ליהנות משירותי תרבות, חברה ותעסוקה.

המרכז מהווה מסגרת תומכת בתוך הרצף הטיפולי של האזרח הוותיק. הפעילויות המגוונות והמפגש החברתי מסייעים בהפגת הבדידות המאפיינת את הגיל השלישי ומעניקה למבקרים תחושת שייכות ומשמעות עצמית.

המבקרים שלנו זוכים לטיפול מסור ואמין ע"י צוות רב מקצועי תוך הקפדה על מתן שירותים ברמה גבוהה ואיכותית וגיוון בתכני ההרצאות, החוגים והפעילויות. לכל מבקר נבנית תוכנית אישית המותאמת לצרכיו ובקשותיו הפרטניות, בשיתוף עם המשפחה ובמידת הצורך גורמים מהרווחה.

במהלך השנה, אנו מציינים את חגי ישראל באירועים חגיגיים במטרה לשמר את הצביון של העם היהודי והמסורת של כל העדות בקרב מבקרנו. כמו כן אנו מקיימים חגיגות ימי הולדת באווירה משפחתית וביתית.

המרכז שם דגש על הקשר עם הקהילה. מתקיימים מפגשים ופרויקטים משותפים עם ארגונים - בתי ספר, צה"ל, משטרת ישראל, בנות ובני השירות הלאומי ועוד, במטרה להעמיק את החיבור לאוכלוסייה הוותיקה והעלאת המודעות לצרכי הגיל השלישי וכן הגדלת תחושת המעורבות וההשתייכות של המבקרים ותיעודם של סיפורי חייהם האישיים.

אנו שואפים להמשיך, להתפתח, לצמוח ולפעול בצורה המיטבית עבור האזרחים הוותיקים היקרים שלנו.

יוסי אזרי, יו"ר מרכז היום בית האבות הספרדי

הקורונה - שינויים בתפיסת העולם

עדי מתית'הו, סמנכ"ל מינהל ופיתוח עסקי מציג דרכים להטבת הטיפול בבית האבות

המרוץ אחר ציוד המיגון וגיבוש נהלי חירום

יגאל אלון, מנהל מערך התפעול וההצטיידות מספר על הקשיים מולם התמודד ועל ההצלחה בהשגת מלאים בחרום.

כמו בכל המוסדות בארץ, תחילת משבר הקורונה מצאה את כולם עם מחסור בציוד מגן מתאים. יגאל אלון, כמנהל תפעול והאחראי על מערך ההצטיידות, היה במצב דומה ונאלץ, כמו אחרים, לכתת רגליו בין ספקים שחלקם ניצלו את המצוקה ומכרו ציוד במחירים מופקעים.

לכן, נאלץ בית האבות, כמו מוסדות אחרים, להתמודד עם הנחיות לא ברורות בנושא שנשלחו ממקורות שונים. לשמחתנו, צוות בית האבות גיבש מדיניות מחמירה, אחידה, שבה כולם עמדו איתנים למול המציאות המורכבת שנכפתה עליהם. מדיניות שתאמה את מדיניות משרד הבריאות שעוצבה על ידי השר, המנכ"ל ובכירי משרד הבריאות וירדה מטה על המוסדות.

בהמשך, מערך התפעול וההצטיידות נכנס ל"שגרת קורונה", שכללה ההצטיידות במלאי ציוד מיגון אשר הסיפקו לחודש קדימה. במקביל נאספו תרומות וגבר הסיוע מגופים שונים. מיזם "שמירת" תרמו ציוד מיגון, טאבלטים לדיירי הבית על מנת שיוכלו לשמור על קשר עם יקיריהם, חילקו פרחים להעלאת מצב הרוח, פעולה לא פחות חשובה ממיגון פיזי. כל זה כמובן נעשה במקביל לאספקה לא מבטלת של ציוד מיגון מאותה עמותה.

לדברי יגאל אלון, אחת התובנות שאימץ מתקופה זו היא לא להסתמך על שום גוף ציבורי בעתות משבר אלא לוודא שבביתך שלך אתה מסודר. בשעת חירום כל סיוע שיגיע בנוסף למה שברשותך הוא מעולה, אולם אין להסתמך עליו.

מעבר לציוד מיגון, מערך התפעול דאג לאספקת מזון, על אף היעדרות מהעבודה שוטפת של ספקים, נשמרה רמת הצטיידות תקינה. גם כאן צוות התפעול פעל על פי הנחיות שניתנו מידי בוקר בישיבה הנהלה מקיפה שהתקיימה ועסקה בטיפול במשבר בכל היבטיו, החל מהבטיות הקטנות שצצו ועד להמשך בטיפול יסודי ומעמיק בסוגיות הרחבות. ישיבות הנהלה והדירקטוריון, כללו את כל ראשי התחומים ומנהלי האגפים של בית האבות והתנהלו תוך הקפדה על כללי שמירת הריחוק וההגנה על המנהלים, העובדים והדיירים בבית האבות.

במקביל, הצוותים השונים במחסן, עובדי המטבח, איכות הסביבה והשומרים, פעלו בצורה יוצאת מן הכלל ותרמו מעבר לנדרש על מנת לאפשר לדיירים איכות חיים בצל הקורונה. מערך התפעול עבד בשיתוף פעולה מלא עם שאר צוותי הבית וזה היה סוד ההצלחה.

בתחילת משבר הקורונה, הדיווחים נתנו לרגע את התחושה שזה פחות נוגע לנו. אולם עד מהרה התחדדה ההכרה וגודל האחריות, שאנו מופקדים על שמירת ביטחונם של דיירינו המצויים בקבוצת הסיכון הגבוה ביותר

באופן טבעי ומידי, שאפנו לאטום את הבית מפני העולם החיצון ופעלנו מול 5 אוכלוסיות עם פוטנציאל הדבקה: משפחות הדיירים, עובדים (מנהלה/ מחלקות האשפוז), מבקרי מרכז יום, מבקרים ומתנדבים, ספקים חיצוניים.

ההבנה כי כל האנשים במחוז מסכנים את דיירי הבית וההכרח לצמצם את נוכחותם, עומדת בסתירה מוחלטת לאמונתנו וגישתנו, שדגלה בקירוב והכנסת הקהילה לתוך בית האבות, כדי לייצר חיות משמחת ופעילה לדיירי הבית.

בבית האבות נקטנו בפעולות שונות שנועדו להתגבר על בעיית הבדידות של הדיירים, יצרנו קשרים עם המשפחות באמצעות אמצעים טכנולוגיים, ושמרנו על הקשר הזה בכל התקופה, תוך שאנו שמים דגש על מצבם הבריאותי והנפשי של הדיירים.

מצב כזה, אם יחזור בעתיד חס וחלילה, יחייב מציאת פתרונות טכנולוגיים ודיגיטליים נוספים ויתחזק הצורך והרצון שמילא קיים אצלנו, ואת שאיפתנו לצאת לקהילה- להציע לאוכלוסייה שנמצאת בביתם את היכולות והסיוע שבית האבות יכול להציע להם בביתם.

הדירקטוריון עמד בחזית ניהול המשבר לצד הנהלת הבית

קשר יומיומי בין היו"ר עו"ד יוסף גילאור והדירקטוריון למנכ"ל והנהלת הבית

חברי הדירקטוריון של הנהלת בית האבות וועד העדה, נרתמו למאמץ נוכח משבר הקורונה. קיימו ישיבה שבועית, שבה הועלו הסוגיות המרכזיות שנבעו מהמשבר ונתקבלו דיווחי המנכ"ל וצוות הנהלה. במהלך כל השבוע, התקיימו שיחות עם הנהלת הבית וגובשו פתרונות מיידים, והחלטות על מנת לאפשר המשך קיום יציב של הבית ושגרת עבודה נוכח המצב החדש.

המשבר חייב, בין היתר, מעמסה כספית והוצאות כספיות כבדות שנבעו מהצורך בהגברת הזהירות, האבטחה, רכישת ציוד מיגון חדשני, שינוע עובדים, שינויים בדרכי חלוקת המזון ועוד. הוצאות אלה חייבו את הנהלה והדירקטוריון לדאוג למקורות מימון נוספים כשהעלות החריגה נאמדת במאות אלפי שקלים.

לחברי הדירקטוריון והנהלה, שקיימו דיאלוגים רצופים, מעבר למפגש השבועי, הוצגו "דוחות ניהול משברים" מפורטים, שנועדו מחד להתריע ומאידך לסייע בהצעות והמלצות כאלה ואחרות, להתמודדות עם המשבר.

במהלך התקופה נוכחנו אנו, החלוצים לפני המחנה, ראשי התחומים ומנהלי המחלקות, שהמגפה מוציאה מאיתנו יכולות שלא ידענו על קיומן. קבוצות החשיבה שקיימנו, כמעט מידי בוקר, פתיחותנו ונכונותנו לנסות בעצמנו או ללמוד מניסיונם של אחרים, נחישותנו לבנות "תורת לחימה" תוך כדי התקדמות, כל אלה עוד ילמדו בספרי ההיסטוריה. מגפת הקורונה היתה והינה אתגר, ששני לו היתה רק ה"מלחמה".

אנו, צוות בית האבות, חשים. גם כאשר נדמה שהמים שקטו מעט וגלי המגפה, כבר לא גבוהים כל כך, אנו זוכרים את מה שהיה ואנו מאמינים שמבחנו עדיין לפנינו: שמירה על בריאות דיירינו ובריאותנו שלנו, צוות בית האבות. **אתגרנו עתה ובשנים הבאות, להמשיך את ערנותנו, היערכותנו ופיתוח יכולותינו למנוע את חזרת המגפה לביתנו.**

הקשר החם עם ההורים בצל הקורונה

תמר טפר בתה של חיה טפר מביאה את סיפורה של משפחה אחת מני רבות מדיירי בית האבות הספרדי

אמא שלנו, נמצאת בבית האבות הספרדי במחלקת "אשכולות כרמל" כבר כמעט 4 שנים. וכמו שאומרים, הזמן עובר מהר כשנהנים...

מאז שנכנסה לבית האבות, כמעט כל שיחה שלנו מסתכמת במילים "כמה טוב שהגעתי לפה". ואז הגיעה הקורונה.

בערב פורים עוד התגנבתי עם משלוח מנות לאחל לה חג שמח: עוד לפני שכל המדינה נכנסה לסגר, בית האבות כבר לקח אחריות ואישר רק לבני משפחה מדרגה ראשונה להיכנס. ואז התחיל הסגר האמיתי. לאמא שלנו אין סמארטפון ואי אפשר לעשות זום, רק שיחות טלפון רגילות. ולא תמיד הטלפון טעון...

הצוות יצא מגדרו להיות זמין ולהעביר תמונות וסרטונים לאמא. פעם בשבוע קיבלנו טלפון יזום מריטה האחות האחראית לקיים איתנו שיחת וידאו בנייד שלה. בשיחת וואטסאפ עם אילנית העליתי את הרעיון להכין סרטון עם תמונות של הדיירים, מעין דרישת שלום למשפחות, ומיד בתוך 24 שעות טניה סבסטיאנוב, כבר הכינה פלקטים מתאימים עם הדיירים וצילמה אותם ואת הצוות, ויצא **סרטון מאוד מרגש שמראה שכולם בסדר, שמחים ומחייכים!**

בכל שיחת טלפון עם אמא היא אמרה - "אל תדאגו לי, הכול בסדר, אני שמורה ומטופלת כמו שצריך", באווירה רגועה ובלי לחץ. שומעים שהיא מבינה את המגבלות החדשות אך לא מוטרדת מהן יותר מדי. העברנו ברכות לחג, סרטונים, וחבילות, ומה לא.

תמיד הצוות היה שם כדי לתמוך ולעזור ולאפשר. כשהתחילו גם ביקורים, הכול ברוח טובה ובגמישות במידת האפשר אך בלי להתפשר על בטיחות הדיירים. בקיצור, עם כל הכבוד לקורונה...אנחנו מרגישים שהיינו גם קודם בידיים טובות, וגם עכשיו הידיים האלה ממשיכות לחבק אותנו ברגישות ובאחריות.

הצוות הניהולי והמעשי, כולם ביחד התמודדו

ירון רז, מנכ"ל בית האבות הספרדי, מתאר את המאבק המוצלח שהשאיר את הנגיף מחוץ לכותלי בית האבות ומשרטט קווים לתקופה שחלפה ולזאת שלפנינו

במהלך 25 שנות עבודתי כמנכ"ל בית האבות, אני רושם שני אירועים מאתגרים שגרמו לצוות הנפלא של בית האבות "למתוח איברים" על מנת להתמודד עם הקושי שנבע משני המצבים: מלחמת לבנון השנייה ומגפת הקורונה.

מלחמת לבנון השנייה (2006), היתה קשה ותבעה את קורבנותיה. אחד מהם היה שמעון גליקליך ז"ל, עובד בית האבות שנפגע מרקטה, מרחק מאות מטרים מבית האבות. אבל: ככל שחווינו את המלחמה כאירוע קשה ומאתגר, היתה תחושה שאנו יודעים מה לעשות ואיך להתגונן. ההנחיות שניתנו לנו תרמו לתחושת הביטחון ומשך ליכולת לעמוד באתגר.

לא כך היא מגפת הקורונה. כאן רב הנסתר על הגלוי. ההנחיות שהעבירה לנו המדינה היו במקרה הטוב מעטות, סותרות, מאוחרות ומבולבלות. היעדר הנחיות או חוסר התועלת שבהן, גרמה לתחושת חוסר אונים שהותירה אותנו כמעט לבדנו ולהתמודדות בדרך של ניסוי וטעיה. תוך כדי "קרב הקורונה" ובעודנו חרדים מהידיעות בדבר עשרות מקרי מוות בבתי אבות בארה"ב, קיבלנו פניה נואשת מבית האבות היהודי בסיאטל (ווישינגטון, ארה"ב): **"אנא עזרו לנו להשיג בדחיפות מסיכות הגנה!** גם בעת הזו, הצלחנו לארגן לחברנו מעבר לים משלוח של 1,000 מסכות שנשלחו מסין לסיאטל. הוכחנו ששידור נטויה לעזרה תמיד ולכל נזקק.

האירועים בהם נפטרו עשרות דיירים בבתי אבות ברחבי הארץ שנדבקו בנגיף, העצימו את האתגר. האיום שחשנו האיץ למגוון דרכי התמודדות שתוצאתם **היתה הצלחה לשמור על שלום הדיירים ואנשי הצוות.** התגייסות נפלאה של הצוותים בכל תחומי הפעילות, לכידות, נכונות לשיתוף פעולה, הקפדה על כללי ההיגיינה, התמגנות וריחוק חברתי, כל אלה עמדו במבחן התוצאה.

צוות הסיעוד, כחלק מליבת העשייה שלנו, נשא על כתפיו את עיקר העול. בזכות ההתייחסות והיציבות של אנשי הסיעוד, מטפלות, מטפלים, אחיות ואחים, תוך הפחתת היעדרויות, יכולת התמדה להמשיך במשימות, הקפדה על שמירת הכללים גם בביתם הפרטי, נכונות לבצע גם משימות שאינן חלק מסדר יומם בשגרה (כמו הפעלת הדיירים במקום פעולות התרבות שהתמעטו), אכפתיות ללא גבול ודאגה לדיירים שבני משפחותיהם הפסיקו לבקרם בגלל הסגר, היו עמוד התווך של ההתמודדות עם המגפה.

גם לשאר אנשי הצוות: רופאים, אנשי התחזוקה, המטבח, הפיזיותרפיה, ריפוי בעיסוק ותעסוקה, אנשי המנהלה, השומרים וגם לחיילים מפיקוד העורף, היה חלק בעמידה האיתנה שלנו. כל אחד בתפקידו התמודד מול מצבים שאיש לא חזה אותם ולא שיער שיגיעו. **כל אחת ואחד, כולם ביחד וכל אחד לחוד, תרם את חלקו לכך שכצוות התמודדנו בהצלחה עם האתגר.**

איסוף מידע, עבודה במשמרות רצופות ומינוי אחיות נאמנות ל"מניעת זיהומים"

מנהלת הסיעוד טניה אלשטיין על דרכי ההתמודדות של מערך הסיעוד מתחילת המשבר ובכל שלביו

■ שלב שלישי:

במקביל לירידה בתחלואה בקורונה וירוס וכתהליך חזרה לשגרה באופן מדורג, בוטלו המשמרות הרצופות תוך שימוש בשיטת הפקדה על טיפול בדיירים. מונו כ- 10 אחיות נאמנות "מניעת זיהומים" ומרכזות תחום הדרכת קורונה - למטרת המשך הדרכת הצוותים במחלקות לשם שמירת שגרה בצל הקורונה לרבות ריחוק חברתי, שימוש באמצעי מיגון ושמירה על היגיינת ידיים.

חשוב להדגיש ניתנו הדרכות על חשיבות ההתנהלות במרחבים הציבוריים מחוץ למסגרת בית האבות (קניונים, פארקים וכדומה). הקפדה על תהליך מובנה לחזרת עובד לעבודה לאחר היעדרות הכולל ביצוע תשאול, הגשת אישור רפואי ובדיקת קורונה עדכנית במקרים רלוונטיים.

מתחילת תקופת הקורונה ניתן לחלק את התנהלות מערך הסיעוד בבית האבות לשלושה שלבים:

■ שלב ראשון:

איסוף מידע ולמידת הנושא קורונה COVID 19, על ידי אחיות לשכת הסיעוד. הפקת הנחיות כיצד לפעול למניעת התפרצות נגיף הקורונה בבית האבות. איתור עובדים שיצאו לחו"ל - שליחתם לחל"ת על פי הנחיית משרד בריאות + בידוד.

בניית מערך הדרכות לכלל הצוותים והסקטורים בבית האבות, בהתאם להנחיות משרד הבריאות, העלאת מודעות בנושא מניעת התפרצות קורונה הכולל הפעלה יצרנית והנגשת הנושא בצורה היתולית - חווייתית.

בניית תכנית חרום והצגתה לאחיות אחראיות מחלקה להטמעה ויישום קשר רציף עם אחיות מהיחידה הארצית למניעת זיהומים. עדכון על בסיס יומי של הנחיות לצוותים במחלקות בהתאם ובכפוף להנחיות משרד הבריאות. ביצענו הפרדה בין הצוותים של מחלקות הבית, ביטול נידוח כוח אדם באופן גורף ורק באישור מנהלת הסיעוד. שינוי אופן העברת משמרת - צמצום חשיפת צוותים וחיכוך בין משמרת למשמרת.

■ שלב שני:

זיהוי תחלואה גדולה באזורי מגורים שונים כגון: ג'ר אל זרקה, בע'נה, דיר אל אסד, איסור הגעה לעבודה של עובדים מאזורים המועדים לפורענות. דרישה לביצוע בדיקת קורונה. שינוי מערך קבלת עובד חדש - דרישה לביצוע בדיקת קורונה טרם קבלת עובד חדש. עבודה בשיטת הקפסולה.

מעבר לעבודה במשמרות רצופות לצמצום תחלופת כ"א / מגע בין הצוותים תוך שימוש בשיטת "הפקדה" בכלל מחלקות הבית - סיעוד, תשוי נפש ותשוישים (עד כמה שניתן). הקפדה על בידוד טיפתי מניעתי לדיירים אשר חזרו ממין/ אשפוז / דייר / חדש/ מעבר בין מחלקות.

ביצוע מעקב רציף ע"י אחיות לשכת סיעוד לכל תקופת הבידוד - שימוש בציוד, התנהלות נכונה בחדרי בידוד, בקרה. ביצוע בקורות פנימיות בנושא היגיינת ידיים, מניעת זיהומים, מניעת התפשטות קורונה ושימוש באמצעי מיגון במסגרת בקורות איכות, הטיפול ע"י אחיות כלליות לאחיות לשכת הסיעוד ומעקב אחר ביצוע פעולות מתקנות. הרחבת מערך ההדרכות בנושא מניעת התפרצות קורונה וירוס הכולל הנגשה שפתית, סרטונים, חומר הסברה פרסומיים ברחבי הבית.

סרטונים, ברכות, ושיחות בווטסאפ שמרו על הקשר עם המשפחות

בלה אדלשטיין מנהלת השרות הסוציאלי ואילנית פולק מנהלת קשרי לקוחות, גילו חשיבה יצירתית שסייעה למנוע בדידות ולחץ של הדיירים וליידע את המשפחות כל הזמן

תקופת הקורונה הציבה בפני השרות הסוציאלי והמחלקה לקשרי לקוחות בבית האבות, משימה לא פשוטה ומאתגרת - שמירת קשר רציף בין הדיירים לבני המשפחה בצל ההנחיות המחמירות, שמירה על מוראל גבוה, הפגת בדידות וכמובן מעל הכל שמירת בריאותם. כחלק ממדיניות בית האבות, מיד עם תחילת משבר הקורונה נסגרו שערי בית האבות לכניסת מבקרים למעט צוות העובדים.

הריחוק החברתי אילץ את צוות השרות הסוציאלי והמחלקה לקשרי לקוחות, לחשוב בצורה יצירתית כיצד למרות המגבלות ההכרחיות לשמור על קשר עם המשפחות תחת ההגבלות שהציבה בפנינו המציאות בצל הקורונה.

בעזרת אמצעים טכנולוגיים התקיימו שיחות וידיאו, נשלחו תמונות והצוות שיתף מרחוק את כל האירועים שהתרחשו בבית האבות עם משפחות הדיירים שבחוץ.

מחלקת התרבות לא פסחה על אף אירוע. נהפוך הוא היתה הקפדה לחגוג עם הדיירים לציון את מועדי ישראל, אירועים מיוחדים וימי הולדת תוך שמירה על ההנחיות והחשוב מכל במצב רוח מרומם כאשר מילות השיר "עוד נדע ימים טובים מאלה.. עוד נדע ימים טובים פי אלף.." הפכו לסיסמת התקופה.

לקראת חג הפסח, בסיוע סטודנטים לעבודה סוציאלית התקיים פרויקט "חיבוק מהבית". המשפחות היקרות שלחו באהבה גדולה סרטונים עם ברכות מילדים, נכדים ואף נינים עם איחולי חג שמח ועוד מסרים מרגשים. הסרטונים הוקרנו במחלקות פעמים רבות לאור הביקוש מצד הדיירים.

מאוחר יותר, עם מעט הקלות, התאפשרו ביקורי משפחות, שוב, תחת הגבלות, שמירה על מרחק, היגיינת ידיים ועטית מסכה. המפגש בין המשפחות ליקריהם ריגשו במיוחד. הגעגוע, הרצון העז לחבק (כשאסור..) רגעים אמוצינאליים שכולם יצרו בלבם.

מערך השרות הסוציאלי עם יד על הדופק בחן ותיצפת בכל מחלקה ומחלקה על מנת לזהות קשיים מיוחדים, ירידה במצב רוח, תחושות בדידות ולחץ - מקרים אלו קיבלו התייחסות וטיפול נקודתי.

חשוב לציון כי הרוב המוחלט של הדיירים על אף הגעגועים לבני המשפחה חשו יציבים ובטוחים. מחלקת קשרי לקוחות העמידה לרשות המשפחות ערוץ וואטסאפ לעדכונים שוטפים על מנת שיהיו בתמונה כל הזמן, נשלחו מסרים מהנהלת הבית, עדכוני משרד הבריאות ועוד מידע חשוב.

המשפחות הן חלק בלתי נפרד מהפאזל האנושי המופלא של בית האבות הספרדי: דיירים, בני משפחה ועובדי בית האבות - יחד באמונה גדולה יחדו לשגרה המוכרת.

גיוס עובדים בתקופת הקורונה, הכשרות לעבודה, תמיכה ולווי

אנט ואן דר לינדן, מנהלת משאבי אנוש בבית האבות על ההתמודדות המיוחדת של צוותי העובדים בנוהלי עבודה מיוחדים

מחלקת משאבי אנוש, אחראית לניהול ההון האנושי של בית האבות, החל בגיוס עובדים, קביעת תנאי העסקה, מעקב אחרת קליטתם במחלקה הרלוונטית, הדרכתם ועוד.

עם פרסום התפשטות נגיף הקורונה, היה חשוב לגייס מספר רב של עובדים מתאימים לתפקידים השונים ובעיקר לתפקידים בתחום הסיעוד. נוכח הסכנה שחלק מעובדי הבית עלולים להידבק ולחלות.

תהליך גיוס עובדים בתקופה כה מורכבת, היווה אתגר עבורנו. הגיוס התבצע לאחר מיון מדוקדק ועמידה בתנאים רבים כגון: בדיקת קורונה שלילית, אישור בריאות מרופא, תשאול מובנה, מדידת חום ועטית מסכה. רק לאחר עמידה בתנאים אלה, ניתן היה לראיין עובד. לאחר קבלת העובד, מתחיל תהליך אוריינטציה הכולל הדרכה לעבודה בבטיחות, מניעת זיהומים, שמירה על הגב, הכשרה בטיפול בדיירים באמצעות חונך מהמחלקה, בפיקוח אחות אחראית מחלקה ומפקחת קלינית.

התפרצות נגיף הקורונה הביאה לשינויים משמעותיים בעבודת הצוות הניהולי וצוות סמך, העובדים מול הדיירים. המחויבות לשמירה על בריאות הדיירים ומניעת הדבקות, עמדה ועומדת לנגד עיני כל הנהלת וצוות עובדי ביה"א. כצוות, התקבלה החלטה להקפיד על נוהלי העבודה כנדרש ממשרד הבריאות ואף להחמיר בהתנהלות השוטפת מול הדיירים.

עובדים שהגיעו ממקומות בהן הייתה התפרצות המחלה, התבקשו להישאר בבידוד ורק לאחר 14 יום ובדיקת קורונה, הורשו לחזור לעבודה. כל צוות עובדי בית האבות קיבלו הדרכות במניעת זיהומים פרטני וקבוצתי ובאופן מתמיד.

הועמדה שמירה בכל הכניסות לבית האבות לבדיקת כל מי שנכנס. נוספה משרת מפקח אשר בכל שעות היום והלילה, עמד, פיקח וערך ביקורות. נקבעו קבוצות עבודה שעבדו ביחד באופן קבוע עם דיירים קבועים. מנענו מעובדים לעבוד בשני מקומות עבודה שונים וצוות עבד רק במחלקה אחת בבית. חלק מעובדי מנהלה הופנו לעבודה מהבית, רופא/ה עבדו במשמרת ערב כך שבבית האבות נכח רופא כל שעות היממה.

מחשבה רבה הושקעה גם על בריאות הצוות שעבד במהלך התקופה וחשש מהידבקות. הצוות קיבל תמיכה מלאה מהנהלה וצוות הסיעוד במשך כל התקופה. ראוי לציון את הנאמנות, המסירות, האנושיות וההתמדה של המטפלות/ים והאחיות/ים שפעלו מעבר לטיפול הרגיל. הצוות לקח חלק בהפעלת הדיירים בהפעלת הדיירים, בחיבור למשפחות, ובפעילות רבה לרומם את רוח הדיירים בשירה וריקודים.

מרכז יום: פעילות חילופית בתקופת המשבר

בשל ההוראות בדבר סגירת המרכז, ניתן סל שירותים חילופי שכלל אספקת ארוחות חמות לפתח הבית, קשר טלפוני רציף, תמיכה מקצועית, פעילות מרחוק ובעיקר מסגרת תומכת ואוהדת

על רקע התפתחות נגיף הקורונה בארץ, הוחלט על ידי הממשלה על סגירת כל מרכזי היום בארץ, החל מ- 15 במרץ וכך פעלנו גם במרכז היום שבבית האבות הספרדי. עשרות המבקרים הקבועים של מרכז היום, נאלצו להישאר בבתים בגפם, דבר שללא ספק החמיר את תחושת הבדידות שהם חשו ובעיקר בתקופה רגישה זו.

בהתאם ובתיאום עם משרד הרווחה וביטוח לאומי, הוחלט על מתן סל שירותים חילופי על ידי מרכז היום, כולל שינוע ארוחות חמות עד לפתח ביתו של הקשיש, קשר טלפוני רציף עמו, שיחה ע"י עובדת מקצועית לצורך תמיכה, אוזן קשבת, הפגת הבדידות ותיווך בקהילה לצרכים בתקופה זו. יצרנו "שרשרת קשר טלפוני חברתית", לכל קשיש מהמרכז שלנו. הצמדנו קשיש אחר לקשר טלפוני, עודדנו אותם לקיים שיחות בינם לבין עצמם ובכך לחזק את החברויות של המבקרים וגם להפיג את בדידותם.

במקביל, פרסמנו בפייסבוק שלנו, קישורים להרצאות ופעילויות. הכנו ערכות פעילות שכללו דפי צביעה, חידונים ותרגילי התעמלות מותאמים לעשייה בבית על מנת לחזק ולשמור גם מרחוק על מיומנויות מוטוריות וקוגניטיביות.

בפסח וביום העצמאות, שלחנו ערכות שי קטנות שכללו ברכה, שוקולד וארוחה חגיגית שהוכנה במיוחד מצוות המטבח היקר של בית האבות הספרדי. כל זאת, לחמם את ליבם של היקרים לנו מכל. צוות מרכז היום נמצא בקשר טלפוני קבוע עם כלל המבקרים (גם אלו שלא מקבלים סל שירות חלופי), מעודד, תומך, שולח מילה חמה וחיבוק מרחוק ומקווה שבעת החזרה לשגרה, ישובו מבקרי מרכז היום לפעילות היומיומית שלהם, הכל כך משמעותית וחשובה עבורם, בתוך מסגרת אוהבת ותומכת.

במקביל צוות מרכז היום נערך על פי הנחיות משרד הבריאות לחזרה לפעילות חלקית, וכמו תמיד הצוות עושה את זה ביעילות ומסירות ולמרות המגבלות הקשות. המטרה היא בסופו של דבר, לתת מענה למצוקה והצורך של הקשישים לפעילות הנדרשת.

צוות
שיוטף אתכם
באהבה

גילה דיאטניק

ליל סדר כהילכתו

מרכז יום

חלוקת מלגות

רופאים

חגיגות

קרמית מרפאה בעיסוק

עודד עו"ס קהילה

צוות מחלקת סיני

חלוקת מלגות

השף שלנו

גיבוש צוות

גינת בית האבות

אנט מנהלת משאבי אנוש

ד"ר רעיה

פעילות במרכז יום

יגאל אלון - מנהל תפעול

מזל אחות אחראית

אשכולות הדיוור

באנו לעשות שמח

הנהלה וצוות בכיר

וססני וקרן אשכולות מוריה

שיוק

חוג ציור במרכז יום

פורים

אריאלה אחות אחראית

מצטיינים

לימור ברויט אחות אחראית

שופינג

בית אברהם 11

טיפול אישי

שרים ונהנים

10

זכות גדולה נפלה בחלקנו לסייע לניצולי השואה

מאות ניצולות וניצולי שואה מתגוררים ב"בית אברהם" או מבקרים במהלך ימות השבוע במרכז היום

בישראל פועלות כמה עמותות מרכזיות לניצולי שואה. העמותות בשיתוף פעולה עם בית האבות הספרדי עוסקות באיתור ניצולים והענקת טיפול ותמיכה להם זקוקים הניצולים.

ניצולי השואה הם כיום אנשים מבוגרים שחלקם מתגוררים בבתי אבות ובדיוור מוגן ברחבי הארץ. בבית האבות הספרדי "בית אברהם" בחיפה, אחד מבתי האבות הגדולים בישראל, מתגוררים כ-150 דיירות ודיירים שהם ניצולי שואה, המהווים כשליש מכל דיירי הבית. בנוסף אליהם כ-100 ניצולי שואה מבקרים מדי יום ב"מרכז היום" של בית האבות ונהנים מפעילויות מהבוקר עד הצהריים.

הנהלת העדה היהודית הספרדית והנהלת בית האבות הספרדי רואים זכות גדולה בעובדה שהם יכולים להעניק שירותים חיוניים לאוכלוסיית ניצולי השואה, שצרכיה ייחודיים ומיוחדים. לצורך כך הותאמו פעילויות רבות בבית האבות ובמרכז היום כדי שיתנו מענה הולם לצרכי ניצולי השואה.

היחס המיוחד מתחיל בקליטתו של דייר או דיירת חדשה המוגדרים כניצולי שואה. ראשית, העובד הסוציאלי של המחלקה שאלה נכנס ניצול השואה, בודק האם מצו כל זכויותיו של הניצול. זכויות המוקנות לו בתוקף תקנות וחוקים שונים וכן האם קיבל את הסיוע שמעניקה לו המדינה בהתבסס על אחוזי הנכות שנקבעו לו, כגון: טיפולי שיניים, משקפי ראייה, תרופות, זכאות למענקים שונים המיועדים לסוגי האוכלוסייה הכלולים בהגדרה זו. בדיקה זו חיונית, מאחר ובמקרים רבים, ניצולי השואה ובני משפחותיהם אינם מכירים את כל הזכויות שהמדינה מקנה להם.

השלב השני, אחר קליטתו של ניצול השואה בבית האבות הוא זוכה ליווי פרטני של העובד הסוציאלי במחלקה ובמידת האפשר ועל מנת להגביר את האינטנסיביות של הליווי מתאם העובד הסוציאלי מלווה נוסף, מתנדב או סטודנט המבצע את התמחותו בבית האבות. המטרה היא: לשמוע ולעזור לניצולי השואה כל הזמן על ידי ליווי צמוד ככל שניתן.

גיוס סטודנטים לטובת ליווי ניצולי שואה עומד במרכז העשייה של סטודנטים מתנדבים בבית האבות. גישה זו מקבלת חיזוק מהמוסדות האקדמיים המפנים את הסטודנטים אלינו בין השאר למטרה זו. פעילות נוספת של סטודנטים בבית האבות היא תרפיה מסוגים שונים המבוצעת ע"י סטודנטים לתחומים שונים, במסגרת המרכז האקדמי המשותף לבית אברהם ולאוניברסיטת חיפה.

בבית האבות "בית אברהם" מתקיימות גם קבוצת תמיכה לניצולי שואה המונחת ע"י העובדים הסוציאליים/ מלווה רוחנית של הבית, שהחלק הגדול ביותר של המשתתפים בהן הם דיירים ניצולי שואה. קבוצה זו מהווה איורור רגשות ואף מאפשרת טיפול בטראומות השואה בסביבה מחבקת ואוהדת.

העמותות דואגות להבאת הפסיכולוג אל בית האבות ומגישות סיוע לדיירים הנזקקים. בין שאר האירועים המקבלים ביטוי משמעותי בפעילות של בית האבות, תופסים מקום מרכזי טקסי זיכרון ביום השואה וביום הוטרן. הטקסים מהווים הזדמנות נוספת לניצולי השואה להזדהות ולהתמודד עם הזיכרונות הטראומטיים שלהם.

במרכז היום שפועל בבית האבות, מבקרים מדי יום ניצולי שואה המתגוררים בביתם בקהילה ומגיעים למרכז היום לפעילות חברתית ותרבותית. גם להם דואגים עובדי המקום לסייע במיצוי זכויותיהם בכל תחום ולעזור להם בהתמודדות מול הרשויות השונות.

במרכז היום מתקיימת פעילות מיוחדת לניצולי השואה, כולל ביום הזיכרון לשואה ולגבורה וכן פעילות שנועדה לתעד סיפורים אישיים של הניצולים.

פעילות התיעוד נעשית במסגרת פרויקט הקשר הבין דורי. תוכנית שבונה גשר ייחודי בין תלמיד מבית ספר עירוני ג' לניצול השואה באמצעות למידה הדדית וחוויה חינוכית-ערכית משותפת. המבקר במרכז היום לומד מיומנויות של מחשב ושימוש באינטרנט והתלמיד נחשף לסיפורו האישי, לערכיו ולמורשתו. יחד הם מתעדים את המורשת בכלים דיגיטליים ומעלים את סיפורי המורשת למאגר של התוכנית ומעבירים גם לבית התפוצות בתל אביב. חלק ממבקרי מרכז היום משתתפים גם בפרויקט "זיכרון בסלון".

וְיָצַד הַיָּצֵד הַסֵּפֶרדִי הַלְבִּי כֹאֵם

מחפשים דרך לתרום לקהילה? להנציח את קרוביכם?

אתם מוזמנים להעלות תרומה, להנציח את יקירכם, להיות שותפים בעשייה למען הקהילה בחינוך, רווחה, מסורת ועוד. ניתן לעשות זאת במסגרת ועד העדה היהודית הספרדית בחיפה (עמותת רשומה) שכל פעילה מתנדבים.

לתרומות:
 טלפון: 04-8621578 | פקס: 04-8645814
 מייל: limora64@walla.co.il - לימור

האמן ויקטור חלואני ורעייתו מרגלית - דיירי בית האבות

בבית האבות של העדה היהודית הספרדית בחיפה, מתגוררים מאות דיירות ודיירים שסיפור חייהם השפיע על חיי התרבות, האומנות והרוח בישראל. אחד מהם הוא סיפורו של האמן ויקטור חלואני שיצר מאות פסלים ויצירות אומנות הפזורות ברחבי הארץ ובעולם.

ויקטור חלואני זכה ששני מקומות נקראים על שמו. האחד - פארק הפסלים "ויקטור חלואני" במבואות צפת והשני - "כיכר חלואני" בכניסה הדרומית של העיר ובה מוצב המונומנט הפיסולי "המרגלים". בכיכר הצפונית מזרחית ממוקם גם פסלו "השופר".

כאמן זכה ויקטור שיצירותיו פזורות ברחבי העולם, באוניברסיטאות, במבני ציבור ובאוספים פרטיים. שגרת חייו של אמן כוללת מפגשים אנושיים, עם אנשים מוכרים. דוגמאות מחייו של ויקטור חלואני יש ללא סוף, דמויות מפורסמות בהליווד, אישי ציבור ורוח מכל העולם.

בני הזוג חלואני התגוררו בצפת כ-35 שנה. כחברי אגודת קריית האמנים, ניהלו גלריית אמנות מצליחה שמשכה אספני אמנות מכל רחבי העולם. בשנת 2010 כשנחנכה "כיכר חלואני" בעיר קיבלו הזוג את אות ההוקרה "יקירי העיר צפת" וזכו לשבחים מראש העיר, אילן שוחט על תרומתם לקידום האמנות והתרבות. פסליו של ויקטור מוצבים בגנים וברחבת בית יגאל אלון ואין איש בצפת שלא מכיר את יצירותיו.

בשנת 1974 החליטו מרגלית וויקטור חלואני לבנות את ביתם בכפר האמנים עין הוד. התקבלו כחברים במקום וויקטור החל לנהל את בית הספר לאמנות. בין 1980 ועד 2012 חלקו ויקטור ומרגלית את חייהם בין כפר האמנים עין הוד וצפת.

ב-1990 יזם ויקטור בשיתוף עיריית צפת את הקמת פארק הפסלים שלו שבו הוצבו פסלי גן גדולים המתמזגים עם הטופוגרפיה ההררית והפכו לחלק מהנוף הקדום של הרי צפת. "עקדת יצחק" הבנוי מ-7 פסלים החוברים לסיפור פיסולי, "הסוס הטרויאני", "מרים עם התוף", "משפחה בעידן החלל", "התקווה לשלום" ו"רות ונעמי".

לפני כשנה, הגיעו בני הזוג חלואני לבית האבות. ויקטור גר באשכולות לתשושים ומרגלית רעייתו בסמוך באשכולות לסייעוד.

ויקטור חלואני נולד ב-1930 לבלה ויצחק ז"ל, ספוג באווירת ילדותו הקסומה מצא עצמו מבלה ימים ושעות במוזיאון קהיר לאומנות מצריים העתיקה, מביט נפעם במוצגים ורושם אותם בהתלהבות. רישומיו לכדו את עיניהם של מוריו ובעידודם נרשם לתחרות ארצית וזכה במקום הראשון ובמלגת לימודים בפקולטה לאומנות בזאמלק ובאוניברסיטת קהיר.

ב-2013 הוצב בכניסה לגן ימיני בעין הוד פסלו של ויקטור "דוד מנגן בנבל" ומקבל את הבאים בשערי הכפר. בביתם בעין הוד. נבנה בימים אלה "מוזיאון הגלריה ע"ש מרגלית חלואני". בגיל גבורות ממשיך ויקטור בעשייה יומיומית: יוצר, מתכנן, מציג וכמו תמיד - פתוח, סקרן, לומד ומתעדכן.

מלא תקוות וחלומות החל ויקטור את לימודיו, אך אלה נקטעו לאחר שנה. בישראל פרצה מלחמת השחרור ובעקבותיה התחילו פרעות במצרים. היהודים הגרו לצרפת ומשם לישראל. שנותיו הראשונות של ויקטור בישראל היו שנים של הישרדות קיומית אבל יחד עם זאת היו אלה שנים של עשייה והתקדמות.

ב-1950 בשירותו הצבאי, פגש את מרגלית, האישה שלצדו, אם ילדיו והדמות הנוכחת ביותר בכל קריירת העשייה והיצירה שלו. בעידודה ובתמיכתה, לא רק שהקים משפחה והפך לאב לשני בנים ובת, אלא גם הגשים את חלומו וזכה בקריירה ארוכה, גדושה ומעוררת השראה - כאדם, כאמן וכמורה.

ועד העדה היהודית הספרדית בחיפה מציין 150 שנה לפעילותו

בהפצת ערכי היהדות בקהילה, באימוץ ובתרומה לגני ילדים, אימהות עובדות ועוד בשכונות חיפה. בנושא הקבורה פועלת העמותה באמצעות חברת קדישא הספרדית.

השדרה הניהולית של העמותה מורכבת מועד העדה היהודית הספרדית חיפה וכוללת אישי ציבור, פעילים, המקדישים מזמנם, מניסיונם וממרחם בהתנדבות מלאה, בצנעה ומתוך תחושת שליחות למען הקהילה והעזרה לזולת.

בראש העמותה, בתפקידי יושב ראש מועצת העדה היהודית הספרדית, ראש הוועד המנהל של העדה היהודית הספרדית בחיפה ויו"ר הנהלת בית האבות "בית אברהם" שבחיפה, עומד עו"ד יוסף גילאור, הממשיך את מסורת המשפחה ומשפחות אחרות של תושבי חיפה שהקימו את הוועד היהודי הספרדי בחיפה בסוף המאה ה-19.

עמותת העדה היהודית הספרדית נוסדה בעיר חיפה לפני כ-150 שנה ומאז היא פועלת ללא הפסקה בתחומים שונים למען הקהילה. ועד העדה היהודית הספרדית, החל את פעילותו בתקופה העות'מאנית ב"חיפה של פעם" בשלהי המאה ה-19, כשבעיר חיו אלפים בודדים של יהודים.

הוועד קיבל על עצמו מצד אחד לייצג את הקהילה היהודית מול השלטונות העות'מאניים ומצד שני לספק לחברי הקהילה שירותים שונים בהתנדבות: מלידה ועד שלב הקבורה, כולל שירותי חינוך, לימוד תורה, סיוע לנזקקים, שירותי בריאות לזקנים, שירותי דת, כשרות וקבורה.

בשנת 1909 נרשם הוועד כאגודה עות'מאנית לפי החוק העות'מאני. שינוי נוסף נעשה בשנת 1982 כאשר הארגון נרשם כעמותה ללא מטרת רווח על פי חוק העמותות. העמותה עוסקת בתחומים מגוונים. החל מקידום החינוך לגיל הרך, דרך תלמידי היסודי והתיכון ועד לסיוע לסטודנטים במלגות ללימודים גבוהים.

העמותה פועלת במסגרות של אוכלוסיית הזקנים ובתמיכה לנזקקים. בהקמה, בניהול ובפיתוח בית האבות "בית אברהם", מהגדולים, המפוארים והמתקדמים בארץ.

בית האבות והפרייקט האוניברסיטאי למחקר ולמידה

חידושים וחדשנות מהעולם האקדמי מיושמים בבית האבות הספרדי בזכות שיתוף פעולה הדוק עם האקדמיה ובאמצעות סטודנטים המתמחים במקום

בנוסף מתקיימים בבית האבות הספרדי מדי שנה ימי עיון וכנסים שבהם מוצגים ממצאי מחקרים חדשים, בהשתתפות מרצים וחוקרים בעלי שם מהארץ והעולם. בכנסים אלו לוקחים חלק גם ראשי מערכת הבריאות והרווחה בארץ ומנהלי בתי אבות רבים. המפגשים הללו תורמים ישירות לצוות בית האבות הספרדי הנהנה מנגישות לידע מדעי עדכני, המיושם בעבודתו לרווחת הדיירים ובני משפחותיהם.

כמו כן, בית האבות הספרדי פתוח לחדשנות טכנולוגית ומקיים קשר עם יזמים וחברות המפתחות טכנולוגיות ופתרונות חדשניים בתחומים שונים ומגוונים: רפואה, נגישות, הפגת בדידות, פנאי, תקשורת ועוד.

בית האבות הספרדי נחשב כמוביל ומחדש בכמה תחומים. אחד מהם היא העובדה ש"בית אברהם" הפך למעשה כבר לפני שנים רבות לבית אבות אוניברסיטאי, בזכות המרכז האקדמי המשותף לחוג לגרונטולוגיה של אוניברסיטת חיפה ולבית האבות הספרדי.

בראש הפרוייקט ומאז היווסדו (2006) עומדת מרצה מהחוג לגרונטולוגיה המובילה אותו מהישג להישג. בעלי תפקידים ומדענים מהארץ ומהעולם בתחום הגריאטרי ובתי האבות, המגיעים כאורחי הפרוייקט, מהווים הכרה בחשיבות קיומו ובתרומתו לדיירי בית האבות הספרדי בפרט ולדיירי בתי האבות בארץ בכלל, בהלימה לחזונו "לשאת את דגל הזקנה".

במסגרת הפרוייקט המשותף משמש בית האבות כשדה התנסות, מחקר ולמידה עבור סטודנטים במקצועות קליניים של הפקולטה למדעי הרווחה והבריאות באוניברסיטת חיפה: עבודה סוציאלית, פיזיותרפיה, ריפוי בעיסוק, החוג לגרונטולוגיה. מדי שנה מאות סטודנטים פוקדים את בית האבות מקיימים תחלופת מידע שוטפת עם צוות בית האבות ומבטיחים בכך עדכון שוטף של הידע הרלוונטי לטיפול בקשישים ובני משפחותיהם.

הצוות המטפל בדיירי בית האבות הספרדי

■ שרות הפיזיותרפיה

שרות הפיזיותרפיה בבית האבות עוסק בשימור (להבדיל משיקום) הניתן בבית חולים שיקומי) יכולותיו של הדייר, יכולת התנועה והתפקוד הגופני שלו. צוות הפיזיותרפיסטים בבית האבות מבצע הערכה לדייר, מתאים לו תוכנית טיפול, עוקב אחר הצלחת הטיפול ומתאים אותו למשימת השימור. הטיפולים ניתנים במסגרת פרטנית וקבוצתית.

בבית האבות מכוני פיזיותרפיה המצוידים במכשור מתקדם המותאם למגוון הטיפולים שמקבלים הדיירים (גלים קצרים, ריפוי באמצעות מים, חימום וקירור) ומפעיל טיפולים שונים כגון מגע, תרגילים וכו'.

■ שרות ריפוי בעיסוק

המרפאים בעיסוק בבית האבות עוסקים בשימור יכולותיו של הדייר, כחלק מהטיפול הכוללני וכהשלמה לשירותי הפיזיותרפיה. פעילות הריפוי בעיסוק מאטה את קצב הירידה בכישורי החיים האופיינית לזקנה. חלק משרות הריפוי בעיסוק הם מדריכי התנסויות המפעילים את הדיירים בשגרת יומם באמצעות מגוון גדול של פעילויות להנאתם, לשמירה על ערנותם ועל איכות חייהם.

■ תזונה

צרכי התזונה המיוחדים של בני הגיל השלישי עומדים לנגד הנהלת בית האבות והדבר בא לידי ביטוי בטיפוח שרות חשוב זה. שלא כמו בחלק מהמקומות האחרים שבהם רוכשים מזון מספק חיצוני, הנהלת בית האבות הספרדי מטפחת ומשקיעה במטבח בית האבות (באחריות מנהל שירותי הדיור) המייצר את כל צרכי אוכלוסיית הדיירים בתחום התזונה. צוות דיאטניות ובראשן דיאטנית ראשית מנוסה מתאימות תפריט אישי לכל דייר בהתאם למצבו הרפואי, רצונותיו והרגליו, כולל תוספי תזונה במקרים הנדרשים. תחום התזונה מהווה חלק חשוב מהטיפול הכוללני בדייר.

■ קלינאי תקשורת

השירות עוסק באיתור, אבחון וטיפול בליקויים של תפקודי שמיעה, דיבור ובלעיה. קלינאי התקשורת מהווה בתחומים אלו גורם מיעץ ומנחה את הצוות המטפל.

■ טיפול רב מקצועי

הצוותים המקצועיים מתכנסים אחת לתקופה לישיבה הנקראת ישיבת צוות רב מקצועי, לסיעור מוחות, עדכונים, קבלת החלטות ובניית תוכנית טיפול המותאמת לדייר על פי מצבו הבריאותי/קוגניטיבי. כמו כן, הצוותים המקצועיים יהיו תמיד עם יד על הדופק לשינוי התוכנית שהותאמה לדייר במידת הצורך. הצוותים מתעדכנים כל העת לגבי שיטות טיפול חדשניות למען הדיירים.

צוותי הרפואה הפועלים בבית האבות כוללים: רופאים, צוותי סיעוד, שרות הסוציאלי, פיזיותרפיה, ריפוי בעיסוק, קלינאי תקשורת ותזונה המקבלים הכשרה לתפקידים באמצעות הדרכות מתמשכות ובקורות פנימיות שוטפות על מנת להבטיח איכות טיפול גבוהה ההולמת את דרישות משרדי הבריאות והרווחה, תוך הקפדה מחמירה על כל נוהל ותקן.

■ הרופאים

צוות הרופאים של בית האבות הספרדי כולל מנהל רפואי (מומחה לגריאטריה) ועוד חמישה רופאים. שירותי הרפואה של בית האבות כוללים, על פי הצורך, מעורבות של רופא גריאטרי, רופא פנימי, רופא פסיכו-גריאטר, רופא עיניים, רופא אף-אוזן-גרון, ושירותי רפואה נוספים במהלך יום העבודה. במשמרת לילה, במשך 365 ימים בשנה, נמצא בבית האבות רופא תורן.

■ הסיעוד

הסיעוד הוא מושא גאוות בית האבות. ליבת העשייה. תחום העיסוק החשוב ביותר בשירות שהבית מעניק לדיירים. אחים/יות ומטפלים/ות נושאים בעיקר בנטל הטיפול בדייר ולכן הם נוכחים בבית האבות 24 שעות ביממה 7 ימים בשבוע. צוות הסיעוד מתמחה ומשפר את תוצאות פעילותו על בסיס קבוע באמצעות הכשרות, הדרכות ובקורות מתמשכות על מנת להבטיח את איכות הטיפול על פי כל קנה מידה ובהתאם לדרישות משרדי הבריאות והרווחה.

■ השרות הסוציאלי

עובדים סוציאליים המתמחים בגרונטולוגיה עומדים לרשות הדיירים ובני משפחותיהם. צוות השרות הסוציאלי תומך וקשוב בכל הקשור לרווחתו של הדייר. העובדים הסוציאליים מסייעים לדייר ומשפחתו בכל הנוגע למיצוי זכויות, קשר עם הרשויות, מינוי אפוטרופוס וכו'.

מלווה רוחנית - יחד עם צוות השרות הסוציאלי, תומכת המלווה הרוחנית באנשים (דיירים, משפחותיהם, צוות) להתמודד עם כל קושי ובכל שלב חיים בו הם נמצאים. המלווה הרוחנית שמה דגש על התמודדות עם מחלה קשה, עם מצבי סוף החיים, עם תהליכי פרידה לקראת סוף החיים ובשכול כמו גם בהתמודדות עם אתגרי הזקנה ובמעברי חיים אחרים. בביתנו מתקיימות קבוצות תמיכה למשפחות בהנחיית המלווה הרוחנית.

■ שירותים פארה-רפואיים

קבוצת שירותים המשלימים את תחום הרפואה נמצאים באחריות המנהל הרפואי.

הרופאה שהפכה להיות מנהלת הסייעוד

טניה אלשטיין אחראית על מערך הסייעוד בבית האבות הספרדי הגשימה את חלומה להיות אחות ולא מצטערת לרגע על השינוי

"בבית אבות סיעודי הבעיות רבות ומגוונות יותר מאשר בבית חולים. כאן אצלנו זה לא רק טיפול רפואי בדיירות ובדיירים, שבעיותיהם מגוונות ומורכבות, כאן מדובר גם בדאגה לסביבה מתאימה, בקשר הדוק עם המשפחות המגלות מעורבות רבה, מעבר למה שקורה במחלקות בתי החולים" מסבירה טניה.

במבט לאחור, לאורך כחצי יובל שנים של עבודתה בבית האבות הספרדי, אומרת אחראית הסייעוד כי דברים רבים השתנו לטובה. "הדרישה למקצועיות, לתארים, להשתלמויות ולקבלת ידע חדש בתחום הגריאטריה הולכת וגוברת עם השנים. היום, כבר לא ניתן לעבוד לפי סקטורים אלא דרושה עבודה רב-מקצועית, שיתוף פעולה בין גורמים רבים וזה דורש מהעובדים ידע וניסיון רב יותר".

אין ספק שמדובר בעבודה אחראית אבל גם שוחקת. אולם לטניה זו הגשמת חלום. "פעמים רבות פנו אלי והציעו לי לגשת שוב לבחינות ההסמכה לרופאים עולים וסרבתני. אני לא מצטערת על כך. טוב לי בעבודתי ואני מרגישה סיפוק מלא כשאני רואה את התפקוד המצוין של המטפלות, האחיות וכל אנשי הצוות שבמחלקת הסייעוד בבית האבות, אני מרגישה אושר כשאני שומעת מחמאות מהמשפחות על הטיפול המסור ביקיריהם ויותר מזה אני לא צריכה" מסכמת טניה אלשטיין את הרגשתה.

יש מקרים שבהם החיים מזמנים הפתעות. אצל טניה אלשטיין, מנהלת הסייעוד של בית האבות הספרדי בחיפה, היו אלה הפתעות שהגשימו את חלום הילדות שלה להיות אחות, כמו אמה. ההתחלה בברית המועצות הייתה שונה. טניה למדה רפואה וכשסיימה, עלתה לארץ לפני 26 שנים עם הוריה, כשהיא רק בת 27.

לאחר שלא עברה את בחינות ההסמכה בארץ, החלה לחפש עבודה ומצאה עצמה עובדת כמטפלת בבית האבות הספרדי, מאחר וחיפשה מקום "דומה לבית חולים". במשך 4 שנים טיפלה במסירות בדיירות ובדיירי בית האבות ובינתיים התחתנה עם "צבר".

במקורות מוזרה, התגלגלה לידיה מודעה ובה הצעה לרופאים עולים לעשות הסבה למקצוע הסייעוד. טניה לא היססה הרבה ולצורך מימוש החלום, נדדה עם משפחתה לשנתיים מחיפה לאזור המרכז, שם למדה וסיימה בהצלחה את לימודי הסייעוד בביה"ח אסף הרופא בשלוחה של האוניברסיטה העברית.

בשנת 2001 חזרה לבית האבות בחיפה ועבדה במשך חמש שנים כאחות אחראית על מחלקת "רמון". תפקיד הדורש אחריות רבה, מקצועיות והתאמה לפעילות המחלקתית. תפקודה המצוין של טניה במחלקה, לא נעלם מעיני ההנהלה שהציעה לה לקבל את תפקיד האחיות הראשית של בית האבות.

טניה הסכימה ומילאה את התפקיד באופן זמני במשך שנה ואז ביקשה לחזור לניהול מחלקה. בשנת 2008 מונתה שוב לתפקיד אחראית ראשית של מחלקת הסייעוד. "זהו תפקיד קשה ומאתגר" מסבירה טניה האחראית על מערך של כ-110 מטפלים ועוד 60 אחיות ואחים המטפלים בכ-400 דיירי בית האבות הגדול והמתקדם בארץ. במסגרת תפקידה היא דואגת מעבר לניהול השוטף של המחלקות גם להשתלמויות והדרכות שנועדו לשמור על רמת מקצועיות גבוהה עליה היא מקפידה גם בקבלת עובדים חדשים.

אתם מוזמנים לפנות למנהלת קשרי לקוחות
גב' אילנית פולק שממתינה לפנייתכם

משרד קשרי לקוחות ממוקם בלובי קומת כניסה
טלפון משרד: 073-2504272 | טלפון נייד:
054-4817711
כתובת דוא"ל: ilanit_p@ba-sfaradi.co.il

אולטימם יז ארזייר ולמקורביו

בבית האבות הספרדי
עוטפים אותך באהבה

- קבלת מידע
- ייעוץ והכוונה למתעניינים
- פניות הציבור
- הצעות לשיפור

בתמים אלו...

במסגרת תוכנית התנדבות של בני 30 שנה להיווסדו של בית האבות הספרדי וחנוכת אשכולות דיור במודל חדש

מאת ליאור פרי
העדה היהודית הספרדית בחיפה
מאת ליאור פרי
העדה היהודית הספרדית בחיפה

האבות הספרדי בחיפה
"הלוואי שמה שאתם עושים במישור המקומי היה נעשה במישור הלאומי"

כתב מקומות חיים - 1 ספטמבר, 2019
ח"כ איציק שמולי ממפלגת העבודה - גשר הניע לבית האבות של העדה היהודית הספרדית בחיפה, למפגש מרגש עם ההנהלה ומבקרי מרכז היום.

חזקו שמיכות ובגדים חדשים למשפחות נזקקות ובודדים
הבגדים נתרמו על ידי חברות אופנה גדולות, מיינו וחולקו על ידי ועדת הבינון של העדה היהודית הספרדית ומתנדבים

מועד
העדה היהודית הספרדית בחיפה
התנדבותי מהגדולים והבולטים בעיר. הוא מממן אלפי שעות של עבודה ופיתוח של אזורי מגורים חדשים.

העדה היהודית הספרדית בחיפה
התנדבותי מהגדולים והבולטים בעיר. הוא מממן אלפי שעות של עבודה ופיתוח של אזורי מגורים חדשים.

ממובילי האדריכלים בעולם: יש חשיבות רבה לסביבה הפיזית של זקנים דמונטיים בבתי אבות

העדה היהודית הספרדית בחיפה
התנדבותי מהגדולים והבולטים בעיר. הוא מממן אלפי שעות של עבודה ופיתוח של אזורי מגורים חדשים.

בית האבות הספרדי חיפה - עוטפים אותך באהבה...

משלוחי מנות לפורים לילדי שכונת חיפה
במימון העדה הספרדית היהודית בחיפה: כ-160 ילדי גנים בשכונת נווה פז, נווה יוסף וחטיבת כרמלי קיבלו משלוחי מנות לפורים.

עדה היהודית הספרדית יקים לילדים העולים לכי
החלוקה התבצעה במקומים שונים כרחבי העיר קריית אליעזר-בת גלים, גשר פז ומורדות נווה

מאת ליאור פרי
נציגי העדה היהודית הספרדית בחיפה חילקו חשבוע מאות סופגניות בשישה גני חילוקת חליטה ונווה פז. באירוע החינוכי והחברתי של העדה עייד בתיה חיימוב רומן, חברת ועדת החינוך לימור דהן, מנחלת האגף לחינוך קדם יסודי בעירייה אווה לוי, ומנחלת "מרכז לילד" מרכז חורים וילדים בשכונת חטיבת כרמלי מיכל דנת. ישיבת לוי בירכה את העדה היהודית הספרדית בחיפה על תרומתה למען ילדי הגיל הרך ובמסגרת פרויקטים רבים ומגוונים.

במסגרת יום המטפל בזקן הבינלאומי: בית האבות הספרדי יעצים ויקיר את צוות המטפלים

הבית" של כול
בית האבות הספרדי בחיפה

אבות הספרדי - "הבית" של כול
בית האבות הספרדי בחיפה

"בית אברהם": עוטפים באהבה
בבית האבות הספרדי בחיפה נהנים מאות הדיירות והדיירים מאיכות חיים מספקת וימומי מקצועי ואוהב מצוות וממסגרת עוטפת להם ולקרוביהם. כתוצאה ממצולמת, עמי 5.

זרקור על: יגאל אלון - האיש הכל יכול...

ראשית, שמו מחייב. יגאל אלון מנהל התפעול של בית האבות הספרדי בחיפה, נקרא על שמו של מפקד הפלמ"ח המפורסם, האלוף יגאל אלון מראשי צה"ל במלחמת העצמאות ומראשי מפלגת העבודה. כן. יש עוד כאלה שזוכרים אותו ושואלים את יגאל למקור שמו. והוא מסביר כי אמו אכן קראה לו על שם המנהיג הידוע.

יגאל של "בית אברהם", גם הוא שירת בצה"ל בשירות קבע עד גיל 46 כמנהל עבודה בחימוש ואחזקה של חיל התותחנים ברמת הגולן. לאחר פרישתו לפני כארבע שנים, מונה למנהל התפעול בבית האבות. למעשה הוא האיש שמחזיק את כל מערך התפעול והאחזקה של בית האבות הגדול החל מהמטבח, המחסן, הרכש, התחזוקה ועד לאיכות הסביבה ובסך הכל כפופים לו כ-70 עובדים. יגאל כפוף ישירות למנכ"ל בית האבות.

מעבר לעבודות התחזוקה היומיומיות, הדאגה לכביסה נקיה לדיירי הבית, למיטה נוחה, לארון, למזון, לציוד ולכל נושא הרכש, יגאל אלון רואה קודם כל את טובת הדיירים לנגד עיניו. "ציוד זה דבר חשוב, אבל תשומת לב לדייר חשובה לא פחות" הוא אומר וגם עושה.

יגאל אלון כבר מזהה את אותם דיירים ודיירים שניגשים אליו באמתלה זו או אחרת ומבקשים את עזרתו, כאשר למעשה הוא מרגיש, שכל מה שהם מבקשים זו "הזדמנות לדבר, לקבל תשומת לב, להקשיב להם. אם זה עושה להם טוב, למה שלא אענה להם". לכן, הוא מתפנה מדי פעם מעיסוקיו ומשוחח עם דיירי הבית.

זכורים לו במיוחד מפגשים עם אחד מדיירי המקום ששירת גם הוא שנים רבות בקבע ומצא שפה משותפת והעלאת זיכרונות בשיחות קבועות עם יגאל אלון. "ראיתי שהשיחות הללו עושות לו טוב ומרוממות את רוחו. דיברנו פעמים רבות עד שיום אחד הוא לא בא. זה היה בשבילי שוק. אז נפל לי האסימון שהחיים יכולים להיגמר פתאום"

האם אתה רואה דברים מקבילים בין שירותך בקבע לעבודתך בבית ההורים?

יגאל אלון: "בצבא עבדתי קשה 24 שעות לפעמים 7 ימים בשבוע והגעתי הביתה רק פעם בשבוע. גם פה העבודה דורשת ממך להיות

אחראי ומנהל כל הזמן, אבל בסופו של יום אתה מגיע הביתה. אלא שגם בבית האבות העבודה לא נגמרת כשאתה הולך בערב הביתה. לפעמים מתקשרים אליך הביתה בבקשה לעזרה, לעצה טובה. היו מקרים שהגעתי לעבודה באמצע הלילה על מנת לדאוג לתיקון דברים דחופים. בצבא וגם באזרחות כשאתה אחראי על מערך כה גדול אתה צריך לגלות מנהיגות, לדעת להפעיל אנשים, להיות אחראי ולדאוג שהכל יתפקד כמו שנדרש. זו אחריות כבדה".

העבודה של יגאל דורשת ממנו לעשות "קילומטראז' גדול מיד יום". הוא מכיר כל פינה בבית האבות הענקי. הוא מעורב בתכנון השיפוצים במחלקות השונות, ברכישת הציוד החדש ובהתאמתו לדיירים והוא עושה את עבודתו בנאמנות, בחריצות ובהתמדה.

ומה הסיפוק הכי גדול שיש לך?

יגאל אלון: "אני נהנה לראות את הדיירים מחייכים, את בני המשפחות שלהם מאושרים מהתנאים הפיזיים של המקום. זה הצד עליו אני אחראי. אם חסר משהו או התקלקל איזה חלק קטן אני דואג שיתקנו בהקדם או יחליפו את הציוד. אבל הדבר הכי חשוב לי זה המגע האישי הבלתי אמצעי עם דיירי המחלקות ועם שאר עובדי הבית. צריך לדעת שאנחנו פה כולנו משפחה גדולה ומאוחדת ולא משנה מהיכן אנחנו באים. כאן בבית האבות כולנו עוזרים האחד לשני".

לקוחות מתאיזים אלינו....

כבוד: מר זיו ירון
מנכ"ל בית האבות הספרדי "בית אברהם".
שלום רב,
הכרת הטוב
משה רבינו לא הכה על היאר ועל עפר ארץ מצרים כי הם הגנו עליו בילדותו מפני גזירת פרעה ובנערותו כשהטמין בעפר את המצרי שהרג.
מצד זה של הכרת הטוב מבקשת אני בשמי ובשם כל בני משפחתי להודות לך, לכל צוות בית האבות ובעיקר לצוות מחלקת שגיאי על הטיפול האכפתי, האמפתי, המסור והמתאים באמון רב ביד לפרדים הבודעים המודרה, אמרתי בכל פלוני-דלוני הלבבות הפרושים בכל פלוני-דלוני בהוקרה ומסמלים כי אכן כלנו זוכרים יצרתם מיצב אמנותי-חברתי, המחוק את הזיכרון הקולקטיבי ואת החישובים המחזיקים אותנו יחד.
הכאב והאובדן אינם מרפה... תמיד נבחר את זכרם של הנפלים ואיתו נחותר לצאת למסע אל השלום ואל הפיוס.
תודה רבה לשלומית חפר, על הרעיון לימים, ולכם, על שלקחתם בו חלק ותצגתם את יצירתכם המרגשת.
אתם מזמנים לבוא ולהתרשם ממעשה ידיכם - המיצב שכבר רישא אלפי ישראלים.

הודון: **הערכה לעובד שלכם בשם מאניד**
ברצוננו להביע את הערכתינו ותודתנו למאניד ממכון הפיזיותרפיה. אנו רוצים לציין ולשבח את מר מאניד המטפל באימי ויקי ממחלקה A. יימי הגיעה אליכם כמצב סיעודי קשה, עם בעיות תפקוד של רגליים וקושי גדול בללכת. שר אימי התחילה שיקום אצל מאניד הוא היה קשוב ואדיב כלפיה בצורה בלתי אומפטיה שלו כלפיה והמקצועיות שלו חיממו את ליבנו וגרמו לאימי להתקדמות במצבה הן הפיזי והן הרוחני.
לחודות מקרב לב בשם אימי ומשפחתי וכן ירבו עובדים כאלה.

אחד הניכר היה לראות שיתוקים וים וגמלאות שברובם גמול דמתיקות, חיוניות, ורשמים בודחם האמנה שהושגו.

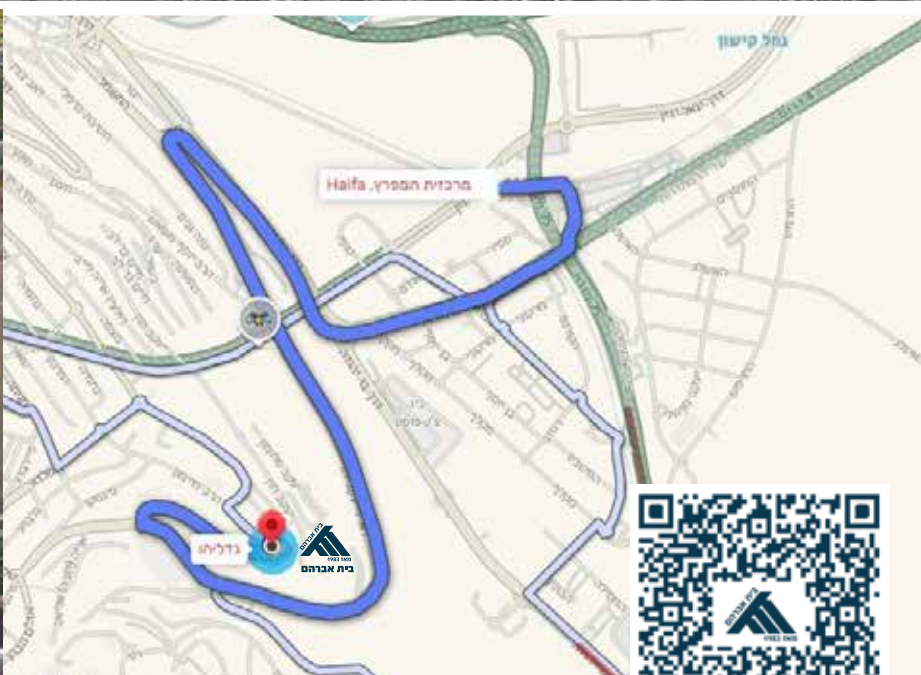
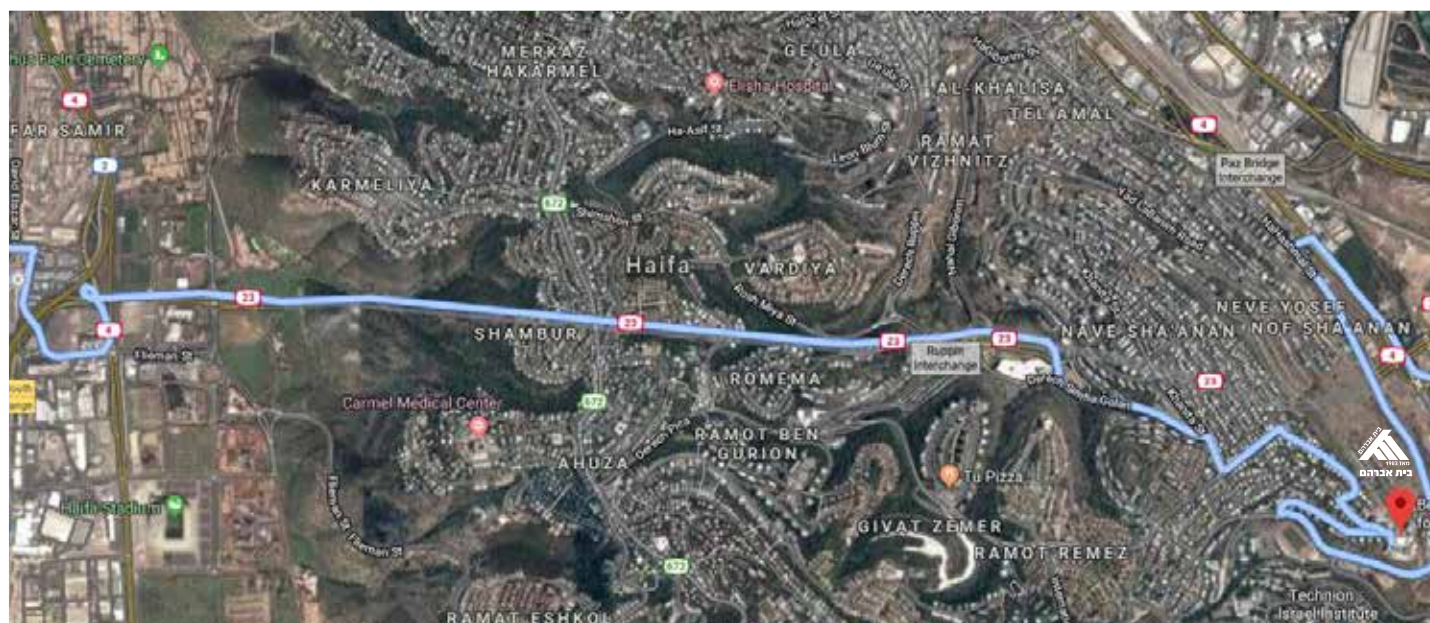
הודון: **הבעת תודה לצוות פיזיותרפיה ובמיוחד לגבי מונה סח**
שמי שלמית גושן, אמי, אדלה כרמלי נכנסה למחלקת אשכולות סיעוד ביום 12 בפברואר. כאשר הגיעה למחלקה היא הייתה במצב גופני ירוד ואני לא יכולה לתאר עד כמה היה המצב הנפשי קשה. היא נוקטה לכיסא גלגלים ובעיני רוחי היה לי ברור שמשם כבר לא תקום. בכל זאת היא הצתה את גיל 90.
להפתעי הרבה, לפני כשלושה שבועות, באתי כהרגלי לבקר אותה והיא קיבלה את פני בהליכו. ידעתי שמונה עושה לה פיזיותרפיה באדיקות רבה וכשהשלמה גם מוליכים אותה במחלקה, אבל לא תארתי לעצמי את השיפור המדהים שחל. השיפור הזה מקל עליה ומעניק לה איכות חיים ותחושה נהדרת - שוב ללכת!
אני מלאת תודה לגבי מונה סח, שמעבר למקצועיות שלה היא כל כך חביבה, נעימה ומשרה רוח נהדרת.
תברכו כולכם, צוות הפיזיותרפיה שעובדים אצלכם אנשים כמו מונה ובכלל - תודה לכל צוות המחלקה של אמא שלי שעושה כמיטב יכולתו כדי להעניק לה חיים מיטיבים ככל האפשר. העבודה שלכם בהחלט ניכרת.

Директор
Дома престарелых
от жилищно-коммунального отдела
Кривошеин
Благодарность
За мной четыре года ухаживала
Она исключительно добросовестно
Все виды работ Сигаль выполнит
По характеру скромная, спокойная
Пользуется заслуженным уважением
Пользуется большим авторитетом среди

הודון: **הכרת הטוב**
לפני מספר ימים, כשהייתי בבית חולים, נכנסו אליי שני אנשים, הם אמרו לי שאתם עובדים בבית חולים שלי. הם אמרו לי שאתם עובדים בבית חולים שלי. הם אמרו לי שאתם עובדים בבית חולים שלי.

הודון: **הכרת הטוב**
לפני מספר ימים, כשהייתי בבית חולים, נכנסו אליי שני אנשים, הם אמרו לי שאתם עובדים בבית חולים שלי. הם אמרו לי שאתם עובדים בבית חולים שלי. הם אמרו לי שאתם עובדים בבית חולים שלי.

הודון: **הכרת הטוב**
לפני מספר ימים, כשהייתי בבית חולים, נכנסו אליי שני אנשים, הם אמרו לי שאתם עובדים בבית חולים שלי. הם אמרו לי שאתם עובדים בבית חולים שלי. הם אמרו לי שאתם עובדים בבית חולים שלי.

לניווט דרך WAZE
סרקו את הברקוד

זוטפים אומק באהבה

***6293**

לקבלת פרטים, יצירת קשר והרשמה - *6293

רחוב גדליהו 1 ג' נווה שאנן, חיפה | ☎ 073-2504326

merkz_yom@ba-sfaradi.co.il ✉ | www.ba-sfaradi.co.il 🌐

בית האבות הספרדי חיפה 📍